

בש"פ 2641/14 - מוחי אלדין זירעיני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2641/14

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: מוחי אלדין זירעיני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 1.4.2014 במ"ת 14980-02-14 שניתנה על-ידי כב' סגן הנשיא ת' כתילי

בשם העורר: עו"ד חאלד אבו אחמד

בשם המשיבה: עו"ד קרן רוט

החלטה

1. מונח לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 1.4.2014 (מ"ת 14980-02-14, כב' סגן הנשיא ת' כתילי) לפיה נעצר העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו.

כתב האישום מייחס לעורר ביצוע עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, מסירת ידיעה כוזבת, הפקרה לאחר פגיעה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, אי-ציות להוראות שוטר, נהיגה ללא ביטוח וללא רישיון נהיגה, גרם נזק לאדם ולרכוש, עקיפה בדרך שאינה פנויה ונהיגה בניגוד לכיוון התנועה בכביש חד-סטרי. ברקע תיאור של מרדף משטרתי בעקבות סירוב העורר לדרישת המשטרה לעצור לאחר שביצע עקיפה מסוכנת. על-פי כתב האישום במהלך נסיעה פרועה ביצע העורר עבירות תעבורה רבות, לרבות פגיעה ברכב אחר ופציעת הנהגתו. נטען כי העורר ברח מהמקום,

עמוד 1

וכעבור מספר ימים הגיש תלונה כוזבת למשטרה בדבר גניבת רכבו.

הסנגור טוען כי לא היה נכון לדחות את המלצת שירות המבחן לפיה ניתן לשחרר את העורר בתנאי מעצר בית מלא ואיזוק אלקטרוני. כך נטען שהוענק משקל יתר לעברו הפלילי של העורר, עף אף פניית העורר לדרכי שיקום בשנים האחרונות.

2. בבוא בית המשפט להכריע בבקשת מעצר עד לסיום הליכים משפטיים עליו לתת את דעתו ל"מעשה" ול"עושה". הכלל המנחה הוא שיש לתור אחר מציאת חלופה, ככל שזו משיגה את מטרות המעצר.

לענייננו העובדות המתוארות מלמדות לכאורה על שרשרת של מעשים פליליים, בגדר "עבירה גוררת עבירה". עבירות אלו באות על רקע עבר פלילי עשיר, לרבות עבירות סמים, אלימות, תקיפת שוטר, גניבה, ושתי עבירות של בריחה ממשמורת חוקית. אמנם צודק הסנגור כי עבירות אלה ברובן נעברו לפני שנים רבות, אך כמתואר עולה שהעורר חזר לסורו גם בשנים האחרונות. לזכותו של העורר, מדגיש הסנגור את דברי התסקיר לפיהם בתום ריצוי עונש מאסר שנגזר עליו, עבר העורר להוסטל שיקומי בשנת 2008. אך לא ניתן להתעלם מכך שבשנת 2009 הורשע העורר בעבירת התחזות וגניבת רכב. העבירות הנידונות נעברו בסמוך לסיום תוקפו של צו מבחן שהוטל על העורר.

שקלול הבדיקה של המעשה והעושה אכן מטה את הכף נגד שחרור העורר. בית המשפט ציין את המלצת שירות המבחן לשחרר את העורר, אך כידוע העמדה המקצועית אינה מחייבת את בית המשפט. על כתפיו של בית המשפט, ולא גורם אחר, מוטל עול ההכרעה תוך ראייה כוללת של מלוא השיקולים. בענייננו קיימים טעמים ענייניים למסקנת בית המשפט קמא, ואין היא מגלה טעות. אף נסיבות העבירה מעלות לכאורה סימני שאלה בדבר נכונותו של העורר להקפיד על מילוי תנאי שחרור, היה וייקבעו.

3. הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ז בניסן התשע"ד (27.4.2014).

ש ו פ ט